

Klasa:
Urbroj:

Zagreb,

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Z A G R E B

Predmet: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću (predlagatelj: Klub zastupnika GLAS-a i HSU-a u Hrvatskome saboru)
- mišljenje Vlade Republike Hrvatske

Veza: Pismo Hrvatskoga sabora, KLASE: 700-01/18-01/01, URBROJA: 65-18-03, od 15. lipnja 2018. godine

Na temelju članka 122. stavka 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, broj 81/13, 113/16 i 69/17), Vlada Republike Hrvatske na Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću (predlagatelj: Klub zastupnika GLAS-a i HSU-a u Hrvatskome saboru) daje sljedeće:

MIŠLJENJE

Vlada Republike Hrvatske predlaže Hrvatskom saboru da ne prihvati Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću (predlagatelj: Klub zastupnika GLAS-a i HSU-a u Hrvatskome saboru).

Sukladno odredbi članka 124. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj 56/90, 135/97, 8/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10 i 05/14), Državno sudbeno vijeće je samostalno i neovisno tijelo koje osigurava samostalnost i neovisnost sudbene vlasti u Republici Hrvatskoj. Nadalje, Državno sudbeno vijeće, u skladu s Ustavom i zakonom, samostalno odlučuje o imenovanju, napredovanju, premještanju, razrješenju i stegovnoj odgovornosti sudaca i predsjednika sudova, a navedene odluke donosi na nepristran način, na temelju kriterija propisanih zakonom. Također, članovi Državnog sudbenog vijeća biraju se na razdoblje od četiri godine, s time da članom Državnog sudbenog vijeća nitko ne može biti više od dva puta.

Sukladno navedenom, prijedlog članka 2. o produljenju mandata članova Državnog sudbenog vijeća s četiri na pet godina, te ograničenju mandata njegovih članova na samo jedan, protivan je navedenoj ustavnoj odredbi.

Način rada Vijeća sukladno Zakonu o Državnom sudbenom vijeću („Narodne novine“, broj 116/10, 57/11, 130/11, 13/13, 28/13 i 82/15) propisuje se poslovníkom o njegovom radu, a javnost rada Vijeća osigurana je i sukladno odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, broj 25/13 i 85/15). Sukladno navedenom, postupci imenovanja sudaca i predsjednika sudova uvijek su javni, dok se u postupcima razrješenja sudaca, udaljenja sudaca od obavljanja dužnosti, davanja odobrenja za pokretanje kaznenog postupka, odobravanja lišenja slobode te u stegovnim postupcima javnost isključuje, osim na zahtjev suca protiv kojeg se koji takav postupak vodi, kada Vijeće može održati javnu sjednicu. Slijedom navedenog, ne nalazi se posebna potreba propisivanja javnosti rada Vijeća.

U odnosu na članak 3. Prijedloga posebno se ukazuje na članak 13. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću izglasanog u Hrvatskom saboru i koji će stupiti na snagu 1. rujna 2018., a sukladno kojim se posebno ističe obveza Vijeća na objavu svih odluka i akata na mrežnoj stranici Vijeća te omogućava snimanje razgovora s kandidatima u postupcima pred Vijećem, čime je Ministarstvo pravosuđa kao stručni nositelj izrade ovog Zakona već djelomično predložilo pojedine odredbe ovog članka. Način praćenja rada sudaca nije predmet Zakona o Državnom sudbenom vijeću, pa se u navedenom smislu ni propisivanje obveze objave statističkih podataka o radu sudaca u ovom Zakonu ne smatra potrebnom ni osnovanom.

Važećim Zakonom o Državnom sudbenom vijeću propisana su stegovna djela sudaca te kazne koje za počinjena stegovna djela sucu mogu biti izrečene, kao i posljedice pravomoćno izrečenih kazni za počinjena stegovna djela. Na opisani način Zakonom o Državnom sudbenom vijeću u cijelosti je provedeno načelo zakonitosti te se predložena podjela stegovnih djela na lakša, teža i teška, kao i propisivanje koje sankcije se mogu izreći za pojedino stegovno djelo smatraju ograničavajućim i nesvrshodnim. Prihvatanjem predloženog ograničila bi se samostalnost i neovisnost Državnog sudbenog vijeća u provođenju stegovnih postupaka. Naime, sukladno prethodno citiranim odredbama Ustava Republike Hrvatske, Državno sudbeno vijeće odluke donosi na nepristran način, temeljem zakonskih kriterija. Važeće odredbe Zakona o Državnom sudbenom vijeću upravo i propisuju postupak sukladno citiranoj ustavnoj odredbi te propisuju kriterije, dok je Državno sudbeno vijeće samostalno u odlučivanju može li se postupanje suca u konkretnom slučaju podvesti pod opis pojedinog stegovnog djela, te ovisno o svim okolnostima slučaja, samostalno odlučuje o primjerenoj kazni za utvrđeno stegovno djelo. Napominje se da svaka odluka Državnog sudbenog vijeća, pa tako i odluka o eventualnoj stegovnoj odgovornosti suca, mora biti obrazložena, a protiv odluke o stegovnoj odgovornosti sudac ima pravo izjaviti žalbu, čime se sprečava proizvoljnost i arbitrarnost u postupanju Državnog sudbenog vijeća.

Pored navedenog, ističe se i nejasnoća kriterija predloženih klasifikacija iz članaka 4. i 5. Prijedloga zakona. Predlagatelj ne obrazlaže razloge zbog kojih pojedina stegovna djela kategorizira kao laka, teža ili teška; primjerice bez obzira na vremensku određenost od jedne ili nekoliko godina, neispunjavanje Okvirnih mjerila za rad sudaca bez opravdanog razloga u rasponu od 0 do čak 80% ne može imati jednake posljedice, kao što niti određeni broj nepostupanja sudaca po obvezujućim odlukama donesenim u postupcima zaštite prava na suđenje u razumnom roku bez razmatranja svih konkretnih okolnosti svakog postupanja odnosno nepostupanja sudaca, ne može biti jedini mjerodavni kriterij kategoriziranja stegovnih djela i težine počinjenih stegovnih prijestupa. Upravo suprotno namjeri predlagatelja, ovakvim bi se propisivanjem arbitrarno i nedovoljno određeno pristupilo propisivanju pojedinih stegovnih djela i sankcija, a pri tome se posebno ukazuje i na

obvezu da se pri odmjeravanju stegovne sankcije, pored same težine stegovnog prijestupa, u obzir uzmu i sve druge relevantne okolnosti počinjenog prijestupa.

Slijedom navedenog, u cijelosti se otklanjaju prigovori predlagatelja na nejasnoću i neodostatnost odredaba važećeg Zakona o Državnom sudbenom vijeću o stegovnoj odgovornosti sudaca te njezinoj nevezanosti uz objektivne kriterije vrednovanja rada sudaca i neograničenom diskrecijskom pravu odlučivanja Vijeća o tome koje ponašanje predstavlja stegovno djelo i o primjeni odgovarajućih stegovnih mjera.

Prijedlogom članka 64.a predlagatelj predlaže uvođenje stegovne odgovornosti predsjednika suda, koji se prijedlog u cijelosti odbacuje kao neosnovan s obzirom da se stegovna odgovornost sudaca definira kao njihova odgovornost za povrede sudačke dužnosti. Stoga predsjednik suda može stegovno odgovarati samo ako i u dijelu u kojem ne obavlja poslove sudske uprave odnosno sudi, u kojem će se slučaju na njega kao suca primijeniti pravila o stegovnoj odgovornosti sudaca. U svim drugim slučajevima, za nepravilno ili nezakonito obavljanje poslova sudske uprave može ga se sankcionirati isključivo razrješenjem dužnosti predsjednika suda, koje su odredbe posebno propisane u člancima 85. i 86. važećeg Zakona o Državnom sudbenom vijeću.

Prijedlog članka 7. u većem je dijelu sadržan u Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću izglasanom u Hrvatskom saboru i koji će stupiti na snagu 1. rujna 2018.

Za svoje predstavnike, koji će u vezi s iznesenim mišljenjem biti nazočni na sjednicama Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Dražena Bošnjakovića, ministra, dr. sc. Kristiana Turkalja, državnog tajnika i Sandu Kulić, pomoćnicu ministra.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

HRVATSKI SABOR

KLASA: 700-01/18-01/01

URBROJ: 65-18-03

Zagreb, 15. lipnja 2018.

P.Z. br. 366

50 — VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

18-06-2018	
022 03/18-12/71	18-06-2018
65-18-03	1

05, 02

VLADI REPUBLIKE HRVATSKE

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem, radi davanja mišljenja, **Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću**, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnio Klub zastupnika GLAS-a i HSU-a, aktom od 14. lipnja 2018. godine.

P.Z. br. 366

HRVATSKI SABOR

Klub zastupnika GLAS-a i HSU-a

Zagreb, 14. lipnja 2018.

REPUBLIKA HRVATSKA		
65 - HRVATSKI SABOR		
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6		
Primljeno:		14-06-2018
Klasifikacijska oznaka	Org. jed	
400-01/18-01/01	65	
Uredbeni broj	Pril	Vrij
6533-8-18-01	1	CD

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnom sudbenom vijeću

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske i članka 172. Poslovnika Hrvatskog sabora, Klub zastupnika GLAS-a i HSU-a podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnom sudbenom vijeću.

Sukladno članku 174. stavku 2. Poslovnika Hrvatskog sabora, u postupku donošenja Zakona na sjednici Hrvatskog sabora i njegovih radnih tijela, sva potrebna obrazloženja dat će u ime predlagatelja zastupnici Anka Mrak-Taritaš, Vesna Pusić i Goran Beus Richembergh.

Predsjednica Kluba zastupnika GLAS-a i HSU-a

Anka Mrak-Taritaš

KLUB ZASTUPNIKA GLAS-a i HSU-a

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM
SUDBENOM VIJEĆU**

Lipanj 2018.

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova donošenja ovog Zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. Ustava Republike Hrvatske.

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI OVIM PRIJEDLOGOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE IZ NJEGA PROISTEĆI

Ocjena stanja

Donošenjem Zakona o Državnom sudbenom vijeću 2010. godine prekinuta je ključna spona između politike i pravosuđa. Zakonom iz 2010. godine propisano je da članove DSV-a čini 7 sudaca, 2 saborska zastupnika i 2 profesora prava te da članove DSV-a iz reda sudaca više ne bira Hrvatski sabor već sami suci na tajnim izborima. Time je osigurana, barem formalna neovisnost pravosuđa od utjecaja politike te je sucima povjerena presudna uloga u funkcioniranju pravosudnog sustava. Isto tako sucima je povjerena i velika odgovornost osigurati učinkovit pravosudni sustav po uzoru na razvijene zapadnoeuropske zemlje, u kojega će građani i gospodarstvenici imati puno povjerenje.

Navedeni ciljevi u većoj mjeri nisu ostvareni, na što ukazuje indeks percepcije korupcije u pravosuđu, koji još nije ni blizu prosjeka Europske unije, kao i statistika neriješenog broja predmeta, koja je, unatoč određenom napretku i dalje druga najlošija u Europskoj uniji.

Unatoč nezadovoljavajućim statistikama broja riješenih predmeta, kao i velikog broja odluka zbog nedonošenja presuda u razumnom roku, stegovna odgovornost sudaca u Hrvatskoj je prava rijetkost, a problem je svakako i nepostojanje adekvatnog sustava nagrađivanja sudaca koji kvalitetno obavljaju svoj posao, dok je sustav napredovanja i primanja novih sudaca u velikoj mjeri netransparentan.

U prilog tvrdnjama o gotovo pa nepostojanju disciplinske odgovornosti sudaca govori statistika stegovnih postupaka u 2016. godini. Od ukupno 17 dovršenih stegovnih postupaka, tri su okončana obustavom, tri odbijanjem stegovnog zahtjeva, dva izricanjem kazne ukora, jedan izricanjem kazne uvjetnog razrješenja od sudačke dužnosti, jedan postupak završio je izricanjem novčane kazne, te sedam oslobođenjem od stegovne odgovornosti. Ako uzmemo u obzir da u je Hrvatskoj zaposleno oko 1830 sudaca, iz navedene statistike proizlazi da u Republici Hrvatskoj tek 0.22% sudaca svoj posao ne obavlja na zadovoljavajući način, što nije ni logično niti životno uvjerljivo.

Također treba istaknuti da Republika Hrvatska ima drugi najveći broj sudaca na 100 tisuća stanovnika u Europskoj uniji te da se brojka od 508.931 neriješenih predmeta na kraju 2016. godine nikako ne može smatrati zadovoljavajućim brojem.

Vrhovni sud Republike Hrvatske 2012. godine donio je vrlo detaljna mjerila za ocjenjivanje rada sudaca, međutim ista se nedovoljno uzimaju u obzir, bilo prilikom pokretanja stegovnog postupka, bilo prilikom izbora sudaca na viši sud, kao trenutno jedinog postojećeg sustava nagrađivanja sudaca.

S obzirom na činjenicu da je sudačka dužnost doživotna, podatak da je u Hrvatskoj u periodu od 2010. do 2016. godine izrečeno tek 6 stegovnih mjera razrješenja od sudačke dužnosti, znači da se u jednom od najvažnijih sustava u svake države praktično uopće ne događa čišćenje nekvalitetnih

kadrova, zbog čijeg lošeg rada dolazi do nepovjerenja javnosti u cijeli pravosudni sustav, a što ima nesagledive posljedice na razvoj i funkcioniranje RH.

Zakon o DSV-u sadrži potpuno nejasne i nedostatne odredbe o stegovnoj odgovornosti sudaca.

Naime, stegovna odgovornost sudaca nije vezana uz nikakve objektivne kriterije vrednovanja rada sudaca, već je DSV-u omogućeno neograničeno diskrecijsko pravo odlučivanja što u konkretnom slučaju predstavlja stegovno djelo, kao i potpuno arbitrarno odlučivanje o primjeni stegovnih mjera.

Člankom 62. stavak 2. propisana su stegovna djela sudaca

„Stegovna djela jesu:

1. neuredno obnašanje sudačke dužnosti,
2. nepostupanje po odluci donesenoj u postupku za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku,
3. obnašanje službe, poslova ili djelatnosti nespojivih sa sudačkom dužnošću,
4. izazivanje poremećaja u radu suda koji znatno utječu na djelovanje sudbene vlasti,
5. povreda službene tajne u svezi s obnašanjem sudačke dužnosti,
6. nanošenje štete ugledu suda ili sudačke dužnosti na drugi način,
7. nepodnošenje imovinske kartice ili neistinito prikazivanje podataka u imovinskoj kartici.
8. nepodvrgavanje prosudbi tjelesnih i duševnih svojstava radi ocjene sposobnosti za obnašanje sudačke dužnosti.“

U stavku 3. istog članka propisano je da će se postupak za stegovno djelo neurednog obnašanja sudačke dužnosti pokrenut osobito:

- „1. ako sudac bez opravdanog razloga ne izrađuje i ne otprema sudske odluke,
2. ako je sudačko vijeće ocijenilo rad suca ocjenom nezadovoljavajuće obnaša dužnost,
3. ako je bez opravdanog razloga broj odluka koje je sudac donio u jednogodišnjem razdoblju bitno ispod broja odluka utvrđenih Okvirnim mjerilima za rad sudaca,
4. ako sudac u rješavanju predmeta bez opravdanog razloga bitno odstupa od redoslijeda njihovog zaprimanja u sudu, odnosno ne vodi računa o njihovoj hitnosti.“

Zakon o DSV-u ne propisuje što konkretno znači da sudac „ne izrađuje i ne otprema sudske odluke“, ili što znači „bitno ispod broja odluka utvrđenih Okvirnim mjerilima za rad sudaca“, odnosno „bitno odstupa od redoslijeda njihovog zaprimanja u sudu“.

Sličan problem pojavljuje se i u članku 63. Zakona o DSV-u, koji propisuje stegovne kazne koji glasi:

Za počinjena stegovna djela mogu se izreći sljedeće stegovne kazne:

1. ukor,
2. novčana kazna do jedne trećine plaće ostvarene u prethodnom mjesecu u vremenu od jednog do tri mjeseca,
3. novčana kazna do jedne trećine plaće ostvarene u prethodnom mjesecu u vremenu od četiri do šest mjeseci,
4. novčana kazna do jedne trećine plaće ostvarene u prethodnom mjesecu u vremenu od sedam do dvanaest mjeseci,
5. razrješenje od dužnosti.

Zakon o DSV-u ne poznaje lakša i teža stegovna djela niti propisuje koja se vrsta kazne može izreći za pojedino stegovno djelo, tako da se teoretski može dogoditi da se za isto stegovno djelo izrekne i kazna ukora kao najblaža i kazna razrješenja od dužnosti kao najteža stegovna kazna.

Takvo neprecizno normiranje derogira načelo zakonitosti i zapravo onemogućuje provođenje pravičnog stegovnog postupka, budući da DSV nema jasne odredbe po kojima treba odlučivati, a Ustavni sud RH u postupku žalbe protiv odluka DSV-a nema mogućnost ispitati navedenu odluku.

Zbog toga je od iznimne važnosti propisati jasne kriterije o tome što predstavlja stegovno djelo, odnosno propisati jasno određene stegovne kazne za svako pojedino stegovno djelo.

Pored navedenoga problema, Zakon o Državnom sudbenom vijeću sadrži i ugrađenu nesavršenost zbog činjenice da većinu članova DSV-a, koji odlučuju o stegovnoj odgovornosti sudaca, na tajnim izborima biraju upravo suci o čijoj stegovnoj odgovornosti članovi DSV-a odlučuju. Budući da se članovi DSV-a mogu kandidirati za reizbor, nije realno za očekivati da će članovi DSV-a osobito revno postupati po pitanju disciplinske odgovornosti svojih kolega. Također, pretjerana revnost u izricanju stegovnih kazni može dovesti člana DSV-a u potencijalno neugodnu situaciju nakon prestanka mandata, odnosno do revanšizma. To su razlozi zbog kojih je potrebno maksimalno objektivizirati kriterije ocjenjivanja rada sudaca te zakonom ograničiti na razumnu mjeru diskrecijsku slobodu DSV-a prilikom izricanja stegovnih mjera.

Poseban problem Zakona o DSV-u je i pitanje samog pokretanja stegovnog postupka.

Odredbom članka 67. stavaka 1. i 2. određene su osobe ovlaštene za pokretanje stegovnog postupka protiv suca.

(1) Ako postoji osnovana sumnja da je sudac počinio stegovno djelo, predsjednik suda ili osoba ovlaštena za obavljanje poslova sudske uprave u sudu u kojem obnaša sudačku dužnost dužna je protiv tog suca pokrenuti stegovni postupak.

(2) Stegovni postupak iz stavka 1. ovoga članka mogu pokrenuti i ministar nadležan za poslove pravosuđa, predsjednik neposredno višeg suda, predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske i sudačko vijeće.

Citiranom odredbom propisan je relativno širok krug osoba ovlaštenih za pokretanje stegovnog postupka, međutim ne postoji ni jasna hijerarhija, kao niti posljedice u slučaju nepokretanja stegovnog postupka kada su ispunjene pretpostavke za njegovim pokretanjem. Zbog toga je od osobite važnosti propisati osobe ovlaštene za pokretanje stegovnog postupka, kao i rok u kojemu se stegovni postupak mora pokrenuti te stegovne mjere protiv ovlaštenih osoba u slučaju nepokretanja postupka.

Sve gore navedene nejasnoće i nepreciznosti zakonskog teksta dovele su do potpuno nevjerojatne situacije da u državi s preko pola milijuna neriješenih sudskih predmeta, tek 0.27% sudaca, prema ocjeni Državnog sudbenog vijeća, ne radi svoj posao na zadovoljavajući način.

Kao veliki problem aktualnog Zakona o državnom sudbenom vijeću ukazuje se i netransparentnost u radu Vijeća, budući da Zakon o DSV-u uopće ne uređuje pitanje javnosti sjednica. Pitanje javnosti sjednica uređuje se poslovnikom koji donosi samo Vijeće po vlastitom nahođenju pa je tako za snimanje sjednica Vijeća potrebna posebna odluka Vijeća, dok je iz disciplinskih postupaka, koji se vode protiv sudaca, javnost isključena. Također, nije uređeno ni pitanje prava javnosti na uvid u zapisnike sa sjednica Vijeća, a ne postoji uvid javnosti u kvalitetu rada pojedinog suca.

Problem transparentnosti sudbene vlasti ogleda se i u činjenici da javnost *de facto* nema pravo uvida u imovinske kartice sudaca iako suci, za razliku od mnogih državnih dužnosnika, čije su imovinske kartice javno objavljene, imaju izravnu mogućnost odlučivati o pravima i obvezama građana u velikom opsegu.

Sve navedeno izrazito negativno utječe na javnu percepciju pravosuđa u cjelini, kao i povjerenje građana u pravosudnu vlast.

Osnovna pitanja koja bi trebalo urediti predloženim izmjenama

Cilj ovog Zakona jest uspostava sustava nagrađivanja i sankcioniranja sudaca utemeljena u Zakonu, veća transparentnost u radu sudaca te smanjenje broja neriješenih sudskih predmeta.

Posljedice koje će donošenjem dopuna proisteći

Ovim izmjenama omogućila bi se veća kvaliteta i fleksibilnost pravosudnog sustava u cjelini.

III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provođenje ovoga Zakona u Državnom proračunu nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva.

IV. PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU

Članak 1.

U Zakonu o državnom sudbenom vijeću (NN 116/10, 57/11, 130/11, 13/13, 28/13, 82/15) u članku 1. iza riječi „predsjednika sudova,“ dodaju se riječi: „te postupak za utvrđivanje njihove stegovne odgovornosti,“.

Članak 2.

U članku 5. stavak 1. mijenja se i glasi:

Članovi Vijeća biraju se na razdoblje od pet godina, s time da za člana Vijeća nitko ne može biti ponovo izabran.

Članak 3.

Iza članka 43. dodaje se članak 43.a koji glasi:

- (1) Sjednice Vijeća su javne.
- (2) Iznimno, sa sjednica Vijeća javnost se može isključiti u slučaju zaštite sigurnosti i obrane Republike Hrvatske, u postupku davanja odobrenja za pokretanje kaznenog postupka protiv suca te u postupku davanja odobrenja za lišenje slobode suca.
- (3) Snimanje tona i slike na javnim sjednicama Vijeća dopušteno je.
- (4) Sadržaj odluka i zapisnika sa sjednica objavljuju se na internetskim stranicama Vijeća.

Iza članka 43.a dodaje se članak 43.b koji glasi:

Podaci o statistici uspješnosti sudaca objavljuju se na internetskoj stranici Vijeća najkasnije do 31.03. za prethodnu godinu.

Članak 4.

U članku 62. u stavku 1. dodaje se rečenica: „Stegovna djela mogu biti lakša, teža i teška.“

Stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase:

- (2) Lakša stegovna djela suca jesu:
 1. ako je bez opravdanog razloga broj odluka koje je sudac donio u jednogodišnjem razdoblju manji od 80% odluka utvrđenih Okvirnim mjerilima za rad sudaca ili je u tom razdoblju više od 20 % odluka suca na koje je podnesena žalba ukinuto zbog bitne povrede odredaba postupka ili pogrešno, odnosno nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja,
 2. ako ne postupi po odluci donesenoj u postupku za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku,
 3. ako bez opravdanog razloga propusti dužnost sudjelovanja u programima obrazovanja i usavršavanja Pravosudne akademije ili Europske mreže centara za stručno usavršavanje pravosudnih dužnosnika najmanje jednom godišnje.
- (3) Teža stegovna djela suca jesu:
 1. ako je bez opravdanog razloga broj odluka koje je sudac donio u dvije kalendarske godine unutar zadnjih pet godina manji od 80% odluka utvrđenih Okvirnim mjerilima za rad sudaca, ili je u tom razdoblju više od 20 % odluka suca na koje je podnesena žalba ukinuto zbog bitne povrede odredaba postupka ili pogrešno, odnosno nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja,

2. ako u jednoj kalendarskoj godini ne postupi po dvije odluke donesene u postupku za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku.
3. nepodvrgavanje prosudbi tjelesnih i duševnih svojstava radi ocjene sposobnosti za obnašanje sudačke dužnosti.

Dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

(3) Teška stegovna djela suca jesu:

1. ako bez opravdanog razloga, broj odluka koje je sudac donio je u tri kalendarske godine zaredom manji od 80% odluka utvrđenih Okvirnim mjerilima za rad sudaca ili je u tom razdoblju više od 20 % odluka suca na koje je podnesena žalba ukinuto zbog bitne povrede odredaba postupka ili pogrešno, odnosno nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja,
2. ako je bez opravdanog razloga broj odluka koje je sudac donio u jednogodišnjem razdoblju manji od 50% odluka utvrđenih Okvirnim mjerilima za rad sudaca ili je u tom razdoblju više od 50 % odluka suca na koje je podnesena žalba ukinuto zbog bitne povrede odredaba postupka ili pogrešno, odnosno nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja,
3. ako u jednoj kalendarskoj godini ne postupi po tri odluke donesene u postupku za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku
4. obnašanje službe, poslova ili djelatnosti nespojivih sa sudačkom dužnošću,
5. povreda službene tajne u svezi s obnašanjem sudačke dužnosti,
6. nepodnošenje imovinske kartice ili neistinito prikazivanje podataka u imovinskoj kartici.

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5.

Članak 5.

Članak 63. stavak 1. mijenja se i glasi:

(1) Za lakša stegovna djela izriče se stegovna kazna ukora.

Za teža stegovna djela izriče se novčana kazna do jedne trećine plaće ostvarene u prethodnom mjesecu u vremenu od jednog do dvanaest mjeseci.

Za teška stegovna djela izriče se stegovna kazna razrješenja od dužnosti.

Članak 6.

Članak 64. stavak 2. i 3. mijenjaju se i glase:

(2) Sudac kojemu je Vijeće izreklo novčanu kaznu, ne može biti imenovan na drugi sud u roku od dvije godine od pravomoćnosti odluke o izricanju te stegovne kazne.

(3) Sudac kojemu je Vijeće izreklo uvjetnu kaznu razrješenja od sudačke dužnosti ne može biti imenovan na drugi sud u roku od pet godina od pravomoćnosti odluke o izricanju te stegovne kazne.

Stavci 4. i 5. brišu se.

Iza članka 64. dodaje se stavak 64.a koji glasi:

(1) Predsjednik suda stegovno odgovara ukoliko:

1. u roku od 3 mjeseca od dana saznanja za nastanak okolnosti propisanih ovim Zakonom ne pokrene stegovni postupak protiv suca,
 2. dodijeli predmet drugom sucu, odnosno vijeću suprotno odredbi članka 10. Zakona o sudovima,
 3. ako do 31.03. ne dostavi Vijeću podatke u uspješnosti rada sudaca za prethodnu godinu.
- (2) Stegovni postupak iz stavka 1. ovoga članka mogu pokrenuti ministar nadležan za poslove pravosuđa, predsjednik neposredno višeg suda, predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske i sudačko vijeće.
- (3) Stegovni postupak vodi Vijeće.
- (4) Za počinjena stegovna djela može se izreći kazna razrješenja od dužnosti predsjednika suda.
- (5) Protiv odluke o razrješenju predsjednik suda ima pravo žalbe koja odgađa izvršenje odluke.
- (6) Žalba se u roku od 15 dana od dana dostave odluke podnosi Ustavnom sudu Republike Hrvatske.

Članak 7.

Članak 87. stavci, 2., 3. i 4 mijenjaju se i glase:

- (2) (Podaci o imovini suca obuhvaćaju podatke o naslijeđenoj imovini i podatke o stečenoj imovini i osoba iz članka 87. stavka 1. ovoga Zakona.
- (3) Podaci o naslijeđenoj imovini obuhvaćaju podatke o vrsti i ukupnoj vrijednosti nasljedstva te podatke od koga je nasljedstvo naslijeđeno.
- (4) Podaci o stečenoj imovini obuhvaćaju podatke o:
1. nekretninama stečenim kupoprodajom, zamjenom, darovanjem, unošenjem i izuzimanjem nekretnina iz trgovačkog društva, stečenim u postupku likvidacije ili stečaja, stečenim na temelju odluka suda ili drugog tijela, povratom imovine stečene u postupku denacionalizacije te na drugi način stečenim nekretninama od drugih osoba,
 2. pokretninama veće vrijednosti,
 3. poslovnim udjelima i dionicama u trgovačkim društvima,
 4. udjelima o vlasništvu drugih poslovnih subjekata,
 5. novčanoj štednji ako ona premašuje jednogodišnji iznos neto prihoda suca,
 6. dugovima, preuzetim jamstvima i ostalim obvezama,
 7. dohotku od nesamostalnog rada, dohotku od samostalne djelatnosti, dohotku od imovine i imovinskih prava, dohotku od kapitala, dohotku od osiguranja i drugom dohotku,
 8. primicima koji se ne smatraju dohotkom i primicima na koje se ne plaća porez na dohodak.
- (5) Pod pokretninama veće vrijednosti iz stavka 4. podstavka 2. ovog članka podrazumijevaju se vozila, plovila, zrakoplovi, radni strojevi, lovačko oružje, umjetnine, nakit, drugi predmeti osobne uporabne vrijednosti, vrijednosni papiri, životinje i druge stečene pokretnine pojedinačne vrijednosti veće od 30.000,00 kuna, osim predmeta kućanstva i odjevnih predmeta.

Članku 87. dodaje se novi stavak 6. koji glasi:

- (6) Podaci iz ovog članka su javni objavljuju i bez suglasnosti dužnosnika na internetskim stranicama Vijeća.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 8.

- (1) Svi postupci započeti prije stupanja ovog Zakona bit će dovršeni prema odredbama Zakona po kojem su započeti.
- (2) Državno sudbeno vijeće dužno je u roku 3 mjeseca od dana stupanja na snagu ovog Zakona uskladiti Poslovnik o radu Vijeća, Metodologiju izrade ocjene sudaca i Pravilnik o imovinskoj kartici suca s odredbama ovog Zakona.

Članak 9.

- (1) Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

V. OBRAZLOŽENJE

Uz članak 1.

Ovim člankom Državnom sudbenom vijeću dodaje se ovlast odlučivanja o disciplinskoj odgovornosti predsjednika sudova.

Uz članak 2.

Ovim člankom ukida se mogućnost reizbora članova Državnog sudbenog vijeća te se mandat članovima Vijeća produljuje s četiri na pet godina. S obzirom na činjenicu da Vijeće odlučuje o disciplinskoj odgovornosti sudaca, kao i da članove Vijeća biraju suci na neposrednim izborima, mogućnost reizbora članova Vijeća negativno utječe na objektivnost članova Vijeća prilikom izricanja disciplinskih sankcija sucima.

Uz članak 3.

Ovim člankom osnažuje se načelo javnosti rada Vijeća na način da se Zakonom izrijekom propisuju situacije u kojima je dopušteno isključenje javnosti sa sjednica Vijeća, povećava se razina transparentnosti u radu Vijeća tako što se propisuje da se odluke i zapisnici objavljuju na internetskim stranicama Vijeća te se dopušta tonsko i vizualno snimanje sjednica Vijeća.

Uz članak 4.

Ovim člankom, dodatkom 43.a propisuje se da su podaci o statistici uspješnosti svih sudaca javni te se objavljuju na internetskim stranicama Vijeća. Time se želi postići kvalitetniji uvid javnosti u rad sudaca, kao i rad predsjednika sudova po pitanju pokretanja disciplinskih postupaka. Dodatkom 43.b detaljno se propisuju vrste i kriteriji za određivanje stegovnih djela sudaca. Stegovna djela mogu biti lakša, teža i teška te su jasno propisani kriteriji za svako pojedino stegovno djelo. Time se osnažuje načelo zakonitosti te načelo određenosti stegovnih kazni.

Uz članak 5.

Ovim člankom određuje se da DSV za lakše stegovno djelo može sucu izreći ukor, za teže stegovno djelo može sucu izreći novčanu kaznu te za teško stegovno djelo može izreći stegovnu kaznu razrješenja sudačke dužnosti.

Uz članak 6.

Ovim člankom propisuje se ograničavanje premještaja suca na drugi sud u slučaju izricanja stegovne kazne sukladno izmjenama izvršenima u strukturi stegovnih kazni. Tako u slučaju izricanja novčane kazne za teže stegovno djelo sudac ne može biti imenovan na drugi sud u roku od dvije godine od pravomoćnosti odluke o izricanju te stegovne kazne, rok u slučaju uvjetnog razrješenja od sudačke dužnosti sudac ne može biti imenovan na drugi sud u roku od pet godina od pravomoćnosti odluke o izricanju te stegovne kazne. Dodatkom 64.a uvodi se disciplinska odgovornost predsjednika suda ukoliko u roku od tri mjeseca ne pokrene disciplinski postupak protiv suca kada se za to steknu zakonski uvjeti te ukoliko dodijeli spis sucu ili sudskom vijeću suprotno odredbama članka 10. Zakona o sudovima. Također, određuju se osobe ovlaštene za pokretanje i vođenje stegovnog postupka, zatim stegovna kazna koja se može izreći predsjedniku suda te postupak žalbe protiv prvostupanjske odluke.

Uz članak 7.

Ovim se člankom propisuje se obveza i način podnošenja podataka o imovini sudaca te članova njihove obitelji Državnom sudbenom vijeću. Odredbe važećeg Zakona o imovinskim karticama sudaca izmijenjene su sukladno odredbama Zakona o sprečavanju sukoba interesa. Člankom se detaljno propisuju podaci koji se unose u izvješće o imovini sudaca te način objave ovih podataka na internetskoj stranici Vijeća.

Uz članak 8.

Ovim člankom propisuje se obveza Državnog sudbenog vijeća da uskladi podzakonske akte s odredbama ovog Zakona.

Uz članak 9.

Ovim se člankom propisuje stupanje na snagu ovog Zakona.

VI. TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU I DOPUNJUJU

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuje postupak i uvjeti za izbor članova i predsjednika Državnoga sudbenog vijeća i prestanak njihove dužnosti, postupak i uvjeti za imenovanje, napredovanje, premještaj i razrješenje sudaca, postupak za utvrđivanje njihove stegovne odgovornosti, te postupak za imenovanje i razrješenje predsjednika sudova, kao i druga pitanja vezana za rad Državnoga sudbenog vijeća (u daljnjem tekstu: Vijeće).

Članak 5.

- (1) Članovi Vijeća biraju se na razdoblje od četiri godine, s time da članom Vijeća nitko ne može biti dva puta uzastopce.
- (2) Ako članu Vijeća dužnost prestane prije isteka vremena na koje je izabran, na njegovo se mjesto do isteka mandata Vijeća bira drugi član.

Članak 43.

- (1) Vijeće odlučuje na sjednici.
- (2) Sjednice saziva predsjednik, a u njegovoj odsutnosti zamjenik predsjednika.
- (3) Iznimno sjednica će biti sazvana na prijedlog najmanje pet članova Vijeća.

Članak 62.

- (1) Sudac odgovara za počinjena stegovna djela.
- (2) Stegovna djela jesu:
 1. ponašanje suprotno temeljnim načelima Kodeksa sudačke etike
 2. neuredno obnašanje sudačke dužnosti,
 3. ne postupanje po odluci neposredno višeg suda iz članka 27. i 28. Zakona o sudovima,
 4. obnašanje službe, poslova ili djelatnosti nespojivih sa sudačkom dužnošću,
 5. izazivanje poremećaja u radu suda koji znatno utječu na djelovanje sudbene vlasti,
 6. povreda službene tajne u svezi s obnašanjem sudačke dužnosti,
 7. nanošenje štete ugledu suda ili sudačke dužnosti na drugi način,
 8. nepodnošenje imovinske kartice ili neistinito prikazivanje podataka u imovinskoj kartici.
- (3) Stegovni postupak za stegovno djelo iz stavka 2. točke 2. ovoga članka pokrenut će se osobito:
 1. ako sudac bez opravdanog razloga ne izrađuje i ne otprema sudske odluke,
 2. ako je sudačko vijeće ocijenilo rad suca negativnom ocjenom,
 3. ako je bez opravdanog razloga broj odluka koje je sudac donio u jednogodišnjem razdoblju bitno ispod prosjeka u Republici Hrvatskoj.
- (4) Ako je pokrenut stegovni postupak protiv suca za stegovno djelo iz stavka 2. točke 3. ovoga članka, Vijeće je dužno o tome obavijestiti nadležno državno odvjetništvo.

Članak 63.

(1) Za počinjena stegovna djela mogu se izreći sljedeće stegovne kazne:

1. ukor,
2. novčana kazna do jedne trećine plaće ostvarene u prethodnom mjesecu u vremenu od jednog do tri mjeseca,
3. novčana kazna do jedne trećine plaće ostvarene u prethodnom mjesecu u vremenu od četiri do šest mjeseci,
4. novčana kazna do jedne trećine plaće ostvarene u prethodnom mjesecu u vremenu od sedam do dvanaest mjeseci,
5. razrješenje od dužnosti.

(2) Ako je sucu izrečena stegovna kazna razrješenje od dužnosti, Vijeće može odlučiti da se izvršenje te stegovne kazne odgodi za vrijeme koje ne može biti kraće od šest mjeseci niti dulje od dvije godine.

(3) Vijeće može primijeniti uvjetnu osudu razrješenja od dužnosti ako ocijeni da se i bez izvršenja te stegovne kazne može očekivati ostvarenje svrhe kažnjavanja, tj. da će sudac u daljnjem obnašanju sudačke dužnosti prestati s ponašanjem zbog kojeg mu je izrečena stegovna kazna razrješenje od dužnosti.

(4) Vijeće će opozvati uvjetnu osudu i odrediti izvršenje izrečene kazne ako osuđeni sudac u vremenu provjeravanja počini jedno ili više stegovnih djela.

(5) Uvjetna se osuda ne može opozvati nakon što je protekla godina dana od isteka vremena provjeravanja.

(6) Kod izricanja kazne za stegovno djelo uzima se u obzir osobito: težina povrede i nastale posljedice, stupanj odgovornosti, okolnosti pod kojima je stegovno djelo učinjeno, raniji rad i ponašanje suca i druge okolnosti koje utječu na izricanje kazne.

(7) Pri odlučivanju o odgovornosti i kazni za stegovno djelo na odgovarajući se način primjenjuju odredbe Kaznenog zakona.

(8) O izrečenoj kazni u roku od 24 sata obavještava se nadležno sudačko vijeće, predsjednik suda u kojem sudac obavlja dužnost i ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa, koje vodi evidenciju o izrečenim kaznama.

Članak 64.

1) Sudac kojemu je Vijeće izreklo stegovnu kaznu ukora ne može biti imenovan na drugi sud u roku od godine dana od pravomoćnosti odluke o izricanju te stegovne kazne.

(2) Sudac kojemu je Vijeće izreklo stegovnu kaznu iz članka 63. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona, ne može biti imenovan na drugi sud u roku od godine dana od pravomoćnosti odluke o izricanju te stegovne kazne.

(3) Sudac kojemu je Vijeće izreklo stegovnu kaznu iz članka 63. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona, ne može biti imenovan na drugi sud u roku od dvije godine od pravomoćnosti odluke o izricanju te stegovne kazne.

(4) Sudac kojemu je Vijeće izreklo stegovnu kaznu iz članka 63. stavka 1. točke 4. ovoga Zakona, ne može biti imenovan na drugi sud u roku od tri godine od pravomoćnosti odluke o izricanju te stegovne kazne.

(5) Sudac kojemu je Vijeće izreklo stegovnu kaznu iz članka 63. stavka 1. točke 5. ovoga Zakona, ne može biti imenovan na drugi sud u roku od četiri godine od pravomoćnosti odluke o izricanju te stegovne kazne.

Članak 87.

(1) Suci su obvezni u roku od 30 dana od dana prvog stupanja na dužnost podnijeti Državnom sudbenom vijeću izvješće o svojoj imovini, stalnim prihodima te imovini svoga bračnog druga i maloljetne djece sa stanjem na taj dan, a ako je tijekom obnašanja dužnosti došlo do bitne promjene, istekom godine u kojoj je promjena nastala.

(2) Suci su obvezni u izvješću iz stavka 1. ovoga članka podnijeti podatke i o novčanoj štednji ako ona premašuje jednogodišnji iznos neto prihoda sudaca.

(3) Oblik i sadržaj obrasca izvješća o imovini pravilnikom propisuje Vijeće.

(4) Javnost ima pravo uvida u prijavu o imovini, sukladno posebnim zakonima.